

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ Θ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1876. ΙΟΥΝΙΟΣ.

Συνδρ. έτησια, 'Αθηνών Δρ. 1 —

ΑΡΙΘ. 102.

"Εκαστον φύλλον τιμάται-λεπ. 10.

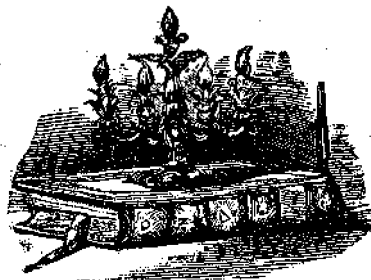
" » » 'Επαρχιών » 1,20
" » » 'Εξωτερικού » 2 —

ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

Οί μικροί αναγνώσαι έχουσιν ένώπιον αύτών μίαν τών θαυμαστοτάτων φυσικών μεταμορφώσεων. Ο σκόληξ ό κατ' άρχάς έρπων, επί της γής, αρχίζει να κατασκευάζη ό ίδιος τόν τάφόν του· έν εσφ δέ προβαίνει εις την έργασίαν, συστέλλεται και μεταβάλλει μορφήν και σχήμα, όταν δέ αποπερατώση τό μνήμά του, τό κουκούλι, είναι τι έλωσ διάφορον του σκόληκος και κατά τό φαινόμενον νεκρός. Μετ' όλίγας όμως ήμέρας ό περικαλόπτων τό σώμά του σάκκος διαρρηγνύεται, τό κουκούλι διατροπάται και ό ποτέ σκόληξ περιπίπτει εις τήν άέρα επικαθήμενος από άνθους εις άνθος και τρεφόμενος από τό νέκταρος αύτών! Όποία άνέλπιστος, όποία θαυμαστή μεταβολή! προσφορώτατον δ' έμβλημα τής αναστάσεως και δόξης του σώματος ήμών κατά την μεγάλην και φοβερήν έκείνην ή-

μέραν τής αναστάσεως των νεκρών! «Σπείρεται έν φθορά, έγείρεται έν άφθοραία—σπείρεται σώμα χάρκόν, έγείρεται σώμα πνευματικόν.»

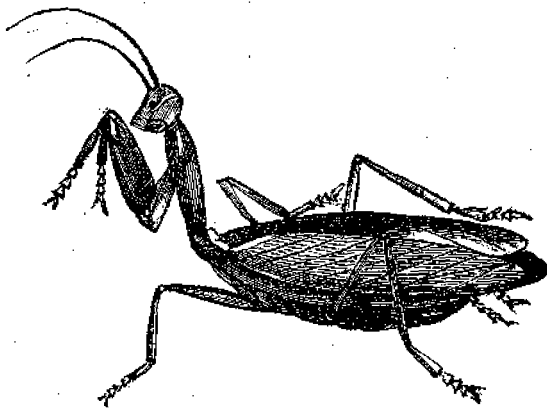
Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ.

Φώς έπουράνιον
Συ φώτισόν με.
Θείον πηδάλιον
Διεύθυνόν με.

'Αρτε πανάγιε
Συ χάρτασον με.
Ήύργε αιώνις
Συ φρούρησον με.

«Ο Νόμος του Κυρίου είναι άμωμος· έπιστρέφων ψυχήν. Η μαρτορία του Κυρίου πιστή σοφίζουσα τόν άπλοόν.»

«Τά διατάγματα του Κυρίου εδθέα, εδφραίνοντα καρδίαν ή έντολή του Κυρίου λαμπρά, φωτίζουσα όφθαλμούς.» (Ψαλμός ιθ'. 7—8)

Ο ΜΑΝΤΙΣ

Εἶτε ἔντομον τὸ προσευχόμενον.

Πολλὰ εἶδη ἔντομων φέροντα τὴν ἐπωνυμίαν Μάντις ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν Ὀρθοπτερων, ἧτις περιλαμβάνει πολλά γένη.

Τὸ εἰς τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν ἔντομον ὀνομάζεται Μάντις ὁ θρησκευτικὸς, ἔτε προσευχόμενος, ἕνεκα τῆς προσευχητικῆς αὐτοῦ στάσεως.

Ἡ Μάντις εἶναι ἔντομον περιεργὸν διὰ τινὰ εἰδικὰ χαρακτηριστικὰ, τὰ ὅποια τὸν διακρίνουσιν ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα εἶδη τῆς τάξεώς του.

Καὶ πρῶτον μὲν ἀντὶ τὰ ἦναι χορτοφάγος, ὡς τὰ ἄλλα εἶδη, εἶναι σαρκόβροτος, τρεφόμενος ἀπὸ ἄλλα ἔντομα. Δεύτερον ἀντὶ τὰ πορεύεται, ὡς τὰ ἄλλα εἶδη, πηδῶν, βαδίζει τοσοῦτον βραδέως, ὥστε ἡ κίνησις του εἶναι ἀνεπαίσθητος· τοῦτο δὲ δὲν εἶναι τυχαῖον, ἀλλὰ σκόπιμον, διότι τοιοῦτοτρόπως δύναται νὰ πλησιάζῃ τὴν λαίαν του, μίας καὶ ἄλλα ἔντομα, χωρὶς νὰ τὸ ἐνοήσουν!

Εἶναι δὲ τόσον ἀσφράγον, ὥστε δὲν ἀρκεῖται τρώγον ἄλλου εἶδους ἔντομα, ἀλλ' ἐπιτίπτει καὶ κατ' αὐτῶν τῶν ὁμομητρίων του, ἢ δ' ἀλληλομαχία ἀρχεται εὐθὺς ἀφοῦ τὰ ὡς ἐκκολαφθῶσι, τὰ δὲ ἰσχυρότερα νεογὰ καταβροχθίζουσιν ἀκορῶσιν τὰ ἀδυνατώτερα!

Ὅταν δύο Μάντις κλεισθῶσιν ἐντὸς κλωβίου, εὐθὺς ἀρχίζουν τὴν μάχην κτυπῶντες ἀλλήλους κατὰ κεφαλῆς διὰ τῶν δύο ἐμπροσθίων ποδῶν, καὶ δὲν τὴν παύουν ἕως οὗ ὅς εἰς καταβλήθῃ, τότε δὲ ὁ ἕτερος τοῦ ἀποκόπτει τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν τρώγει, καὶ οὕτως ἐπανακίβεται!

Μία ἀπὸ τὰς συνήθειας διασκεδάσεως τῶν παιδίων εἰς τὴν Κίναν εἶναι νὰ παίουν δύο τῶν ἔντομων τούτων καὶ νὰ τὰ κλείουν εἰς κλωβίον· ἔπειτα δὲ κἀνήγεται καὶ διασκεδάζουσιν βλέποντα αὐτὰ μαχόμενα ἕως οὗ ἐπὶ τέλους τὸ ἓν φονεύει καὶ τρώγει τὸ ἕτερον.— πρᾶγμα τὸ ὅποιον εἶναι κακόν, διότι ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ὠδοῦμεν τὰ ἄλογα ζῶα εἰς πράξεις σκληρὰς καὶ εἰς ἀλληλοσφαγίας.

Μεταξὺ πολλῶν φυλῶν τῆς Βορείου Ἀφρικῆς ὁ Μάντις εἶναι ἀντικείμενον λατρείας. Οἱ δὲ Ὀσεντόται τῆς Ἀφρικῆς θεωροῦσι καὶ σέβονται ὡς ἅγιον τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἤθελε κατὰ τύχην καθῆσαι ἐν τῶν ἔντομων

τούτων! Ἀλλὰ καὶ εἰς τινὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, τὸ ἔντομον τούτο, ὅπερ καλεῖται Πιτσιρίχι, καὶ ἀρχεται νὰ πιτσιρίξῃ ἐταν νυκτῶσι, θεωρεῖται ὡς καλὸς οἰωνὸς διὰ τὴν οἰκίαν, εἰς ἣν εὐρίσκεται καὶ διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ βελὴ καθῆσαι, καὶ διὰ τοῦτο οὐδέποτε φονεύεται.

Τινὲς, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταριθμεῖται καὶ ὁ διδοῦμος Πατικός Ἱεραπόστολος εἰς Κίναν Φραγκίσκος Σαβίρος, ἐπροΐκισαν τὸν Μάντιν τούτον καὶ μὲ φωνὴν ἀνθρωπίνην! ὁ Σαβ. ἔρος μάλιστα λέγεται ὅτι εἶχε ποτὲ μακρὰν σονομηλίαν μὲ ἐν ἐκ τούτων τῶν ἔντομων, εἰς ἐν δάσος, ἀπὸ τοῦ ὁποίου διήρχετο, καὶ ὅτι μάλιστα τὸ κατίπεισε νὰ ψάλλῃ διὰ χάριν του καὶ ἵνα ὕμνον!

Ἡ Μάντις τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς εἶναι ὁ ἰσχυρότατος πάντων· ἀλλὰ καὶ ὁ βραδυρότατος ὄλων· δίδει ἡ κίνησις του εἶναι τόσον βραδεία, ὥστε φαίνεται, ὅτι ἰσταται ἐντελῶς ἀκίνητος εἰς στάσιν προσευχομένου, ἐνῶ πραγματικῶς κινεῖται.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΡΙΟΝ.

Ἡ κυρὰ Καλὴ καὶ ἡ παρακαταβλήτη.

(Συνέχεια ἰδε προηγούμενον ἀριθμόν.)

Ἐνῶ ὁ ἰατρός Β. ἐξηκολούθει τὰς προετοιμασίας του, ὁ πλοίαρχος Ἱεραμίας κυττάξας τὸ ὄραλόγιόν του εἶδεν, ὅτι ἦτο ἀκριβῶς μεσημέρι καὶ ἐγνώριζεν, ὅτι δὲν εἶχεν οὐδεμίαν σιγμὴν νὰ χάσῃ, ἐπειδὴ τὸ πλοῖόν του ἐμελλε ν' ἀναχωρήσῃ κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν. Ὅθεν ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ θυλακίου του ἐν δεματάκι, τὸ ἔβασεν ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἐσπευσμένως ἀνεχώρησε διευθυνθεὶς πρὸς τὸ πλοῖόν του, ἀφοῦ πρῶτον ἔρριψε περίλοπον καὶ οὐμπαθὲς βλέμμα ἐπὶ τῶν παιδίων καὶ τῆς εἰσέτι λυποθυμημένης Μαύρης, καὶ ἀπεχαίρησεν εὐγενῶς τὴν κ. Σμίθ.

Μετὰ πολλὰς ὥρας ἡ κυρὰ Καλὴ, χάρις εἰς τὰς προσπάθειας τοῦ καλοῦ ἰατροῦ Β., ἐπανῆλθεν εἰς αὐτὴν, ἀλλ' ὅτε ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς της, ἐφαίνοντο ὅτι ἔκαιον μὲ πυρετὸν καὶ θλίψιν, καὶ παρεκάλεσε τοὺς παρισταμένους νὰ τὴν ἀφήσωσι μόνην· ἀλλὰ τὰ παιδία δὲν ἤθελον μὲ κανένα τρόπον νὰ τὴν ἀφήσωσι, λυπημένα δὲ καὶ κλαίοντα ἐκάθησαν πλησίον της καὶ ἀκούμωσαν τὰς κεφαλὰς ἐπὶ τοῦ στήθους της, φωνάζοντα, «ἀγαπητῆ μας Καλὴ, δὲν σὲ ἀφίνωμεν μόνην! Θὰ μείνωμεν μαζί σου — μὴ μᾶς διώχῃς Καλὴ.»

«Μείναιτε, λοιπὸν, πουλάκιά μου, ἀφοῦ τὸ θέλετε — δὲν σᾶς διώχνω,» εἶπεν ἡ Καλὴ μετὰ συκινήσεως, χαϊδεύουσα τὰ παιδία.

Ἡ σφοδρὰ ταραχὴ τῆς μαύρης εἰς τὴν θέαν τοῦ πλοίαρχου Ἱεραμίας, ἡ λειποθυμία της, εὐθὺς ἀφοῦ ἔμεινε μόνη μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ δωμάτιον, ἡ βραδεία

χρυσή αλυσος, ητις ευρέθη κρεμαμένη από του λαιμού αυτής, όταν εις την λειποθυμίαν της, ήναγκάσθησαν να ξεκουμπώσουν το φόρεμά της, το πλήρες πολυτίμων λίθων δεματάκι, το όποιον, ο πλοίαρχος άφηκε διά την μαύρην επί της τραπέζης, και ή αφηνιδία και κατασκευασμένη αναχώρησι του ένεβαλον την κυρίαν Σμιθ και τον Ιατρόν Β. εις πολλάς ύποψίας. Προσέτι δέν διέφυγον το παρατηρητικόν όμμα του Ιατρού ή εούγενής όψις και το ύψηλόν φρόνημα των παιδιών, τά όποια ένίσχυον έτι μάλλον τάς ύποψίας του, ότι με την μαύρην και τά παιδιά ύπήρχε συνδεδεμένον μυστήριόν τι. Τούτου ένεκα ήρχισε να έξετάζη την κ. Σμιθ περί αυτών και του πλοιάρχου, αλλά και αυτή δέν ήξευρε να ειπή άλλο τι ειμή ότι πρό τριών έτών είχαν έλθει εις την οικίαν της με συστατικήν επιστολήν παρά του πλοιαάρχου Ίερσμία, ότι ήτο φίλος του άνδρός της, και τον όποιον έθεώρει ως τιμιον και φιλόανθρωπον άνθρωπον.

Αί έρωτήσεις αυται διήγειραν έτι μάλλον την περιέργειαν και ανεξωπόρησαν, τάς όποιάς κατ' άρχάς συνέλαθεν ύποψίας περί της κυρά Καλής. Άνε κάλεσαν εις την μνήμην της τά ώραία κενητά φόρεματα, τά όποια τά παιδιά το πρώτον θέρος μετά την άφθιν αυτών εις την Νέαν Υόρκην έφόρουσαν και ένθυμήθη την όποιαν ή κυρά Καλή έδειξεν άδιαθεσίαν εις το ν' άποκριθί εις τάς γινομένας εις αυτήν έρωτήσεις περί της παρελθούσης αυτής ζωής, περί των παιδιών και περί των λόγων, οστινες την ήνάγκασαν ν' αναχωρήση από τάς Νοτίους Πολιτείας.

Τάς αναμήσεις και ύποψίας ταύτας ανέφερεν εις τον Ιατρόν Β., οστις ανεχώρησε με την πεποιθησιν ότι ή μαύρη εκείνη γυνή περιεβάλετο με τρομαρόν τι μυστήριον Ι και άπεφάσισε να το ανακαλύψη διά της νομίμου άρχής. "Όθεν διηρθύθη κατ' εύθειαν εις την Αστυνομίαν και διεγγήθη εις τον Διευθυντήν όλα τά διατρέξαντα και τάς ύποψίας της κυρίας Σμιθ, παρεκάλεσε δέ να γείνη εούστηρά και άκριβής έρευνα, όπως εξακριβωθί το περικαλύπτον την ύπόθεσιν ταύτην μυστήριον. (άκολουθεϊ)

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Μη φαίνεσαι ποτέ μήτε φρονιμώτερος, μήτε σοφώτερος από εκείνους, μεθ' ών συναναστρέφουσαι· έχει δέ την σοφίαν σου όπως το ώρολόγιόν σου εις ιδιαίτερον θυλάκιον, εκείθεν δέ μη εκβαλε, μηδέ άφινέ ποτε αυτήν να σημαίνη άπλώς και μόνον διά να δείξης ότι έχεις τοιαύτην. (Lord Chesterfield.)

Μηδένα έχωμιάζεις ή κολάκεις, της ύψηλής αυτού κοινωνικής θέσεως ένεκεν, εάν αυτός δέν τιμή αυτην διά της αρετής του· μηδένα δέ πάλιν άποδοκίμαζε ή απόβαλλε, ένεκα της ταπεινής τάξεως, εις ην άνήκει, εάν αυτός ήξέωρη να λαμπρύνη αυτήν δι' έναρέτου βίου και έργων αγαθών. (Zecholke.)

Το σέβας είναι ση·αία προσοτιτεύουσα έξ Ισου και τον μικρόν και τον μεγάλο. Έκαστος, το καθ' έαυτόν, δόναται να ίδη έαυτόν κατά πρόσωπον. (Balzac.)

Μηδέποτε αισχύνου να όμολογήσης την άγνοιάν σου περί τινος ζητήματος, διάτι και ο σοφώτατος επί της γής άνθρωπος άγνοεί πολλά πράγματα, και αν παραβάλη τις όσα ήξεύρει με όσα άγνοεί, θα εύρη, ότι τά πρώτα είσι μηδέν ένώπιον της άπειρίας των δευτέρων.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Διατήρησι των ώων.

Υπάχουσι διάφοροι μέθοδοι προς διατήρησιν των ώων ή καλλιτέρα είναι ή έπομένη: "Θέτομεν τά ώά έντός άγγείου και καλύπτομεν αυτά δι' ύδατος, έχοντες διαλελυμένην τίτανον (δέκα μέρη ύδατος και αν τιάνου,) και φροντιζόντες να το ύδωρ ύπερβαίνη κατά 3 ή 4 δάκτυλα τά ώά. Τά ώά τά διατηρούμενα ούτω δέν δόναται να κατασκευασθώσι βε φη τ ά, έπειδή εύκόλως διαρρηγνύονται, αλλά μόνον μάτια.

Τά ώά διατηροϋνται έπίσης πρόσφατα εάν καλύψη τις αυτά με επίχρισμα άραδικού κόμματος ή βερνικίου, η εάν θέση αυτά έντός κιωτίου μετά προιονισμάτων ξύλου όρθια.

Εις πολλά μέρη της Εδρύτης οι χωρικοί διατηροϋσι τά ώά πρόσφατα έντός βαρελιών, κατά στρώματα, θέτοντες μεταξύ των ώων άμμον, προιονισματα ξύλου, στακτήν ή άνθρακας τετριμμένους, και προσέχοντες τά ώά να μη ήναι μεταξύ των εις έπαφήν.

(Έκ της Έστίας.)

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ.

Μεγάλη ύπάρχει διαφορά μεταξύ εκείνου, το δ·ποιον οι άνθρωποι καλοϋσιν ή θ ι κ ή ν, και εκείνου, το όποιον ο Θεός όνομάζει ά γ ι ω σ ό ν η ν.

Εις τους όφθαλμούς και την κρίσιν του κόσμου άνθρωπος τις ήμπορεί να ήναι ή θ ι κ ό ς, αλλά ένώπιον του Θεού μόνον ο αναγεννημένος υπό του Πνεύματος του Θεού είναι ά γ ι ο ς.

Ο ΕΣΤΕΜΜΕΝΟΣ ΓΕΡΑΝΟΣ.

Οι Γέρανοι είναι πτηνά αποδημητικά, μεταβαίνοντα περιοδικῶς ἀπὸ τῆς διακεκομμένης ζωῆς εἰς τὰς εὐκράτους καὶ τάνισπαιιν.

Ταξιδεύουσιν δὲ κατὰ κοπάδια μὲ μεγίστην τάξιν,

βατράχους, τοὺς σκώληκας καὶ ἄλλα βλαπτικὰ ἕντομα, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται ἐν ἀφθονίᾳ ἐκεῖ.

Εἰς τὴν τάξιν τῶν Γεράνων ἀνήκουν καὶ τὰ λεγόμενα Λελίσκια, τὰ ὁποῖα αἱ Τεθρκοὶ τόσον πολὺ περιποιῶνται.

Γέρανος ὁ ἐστεμμένος.

ὡς στρατὸς καλῶς γυμνασμένος. Ὅταν δὲ ἀναπαύονται εἰς τι μέρος, ἢ βιάσων, θέτουν τινὰς ἐξ αὐτῶν ὡς σκοποῦς διὰ νὰ τοὺς εἰδοποιῶσι περὶ τοῦ κινδύνου. Εἶναι πτηνὰ πολὺν χρόνον, διότι καθαρίζουν τὰς χώρας, τὰς ὁποίας ἐπισκέπτονται, ἀπὸ τοῦ ὄφους, τοῦ

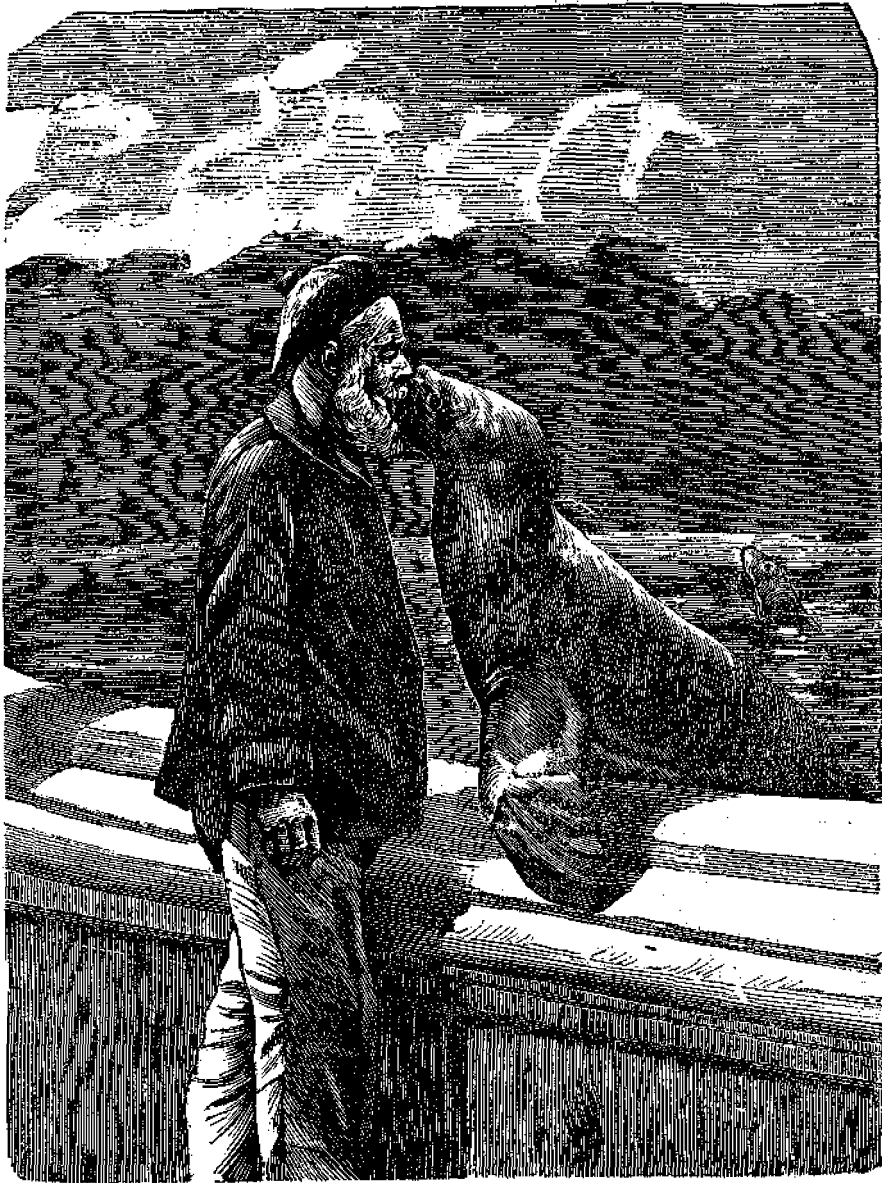
Ὁ ἐστεμμένος Γέρανος εἶναι αὐτόχθων τῶν Δυτικῶν μερῶν τῆς Ἀφρικῆς· εἶναι δὲ τεσσάρων ποδῶν τὸ ὄφος καθὼς ὁ ποδῶν τὸ μήκος ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ ράμφους μέχρι τῆς ἄκρας τῆς οὐρᾶς.

Ἐν πτηνῶν τοῦ εἴδους τούτου ἐξημερώθη ποτὲ,

ἀλλ' οἱ ὑπηρεταὶ τοῦ κυρίου του ἦσαν ἠναγκασμένοι νὰ τὸ προσέχωσιν ἰδίως κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος, διότι ἄλλως ἔρρωθον ἐπάνω τῆς τραπέζης καὶ ἤρπαζον ὅ,τι ἤδύνατο. Μίαν ἡμέραν κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ τὴν προσοχὴν των καὶ ἤρπασεν ὀλόκληρον ὄρνιθα βρασμένην ἀπὸ τὴν τράπεζαν καὶ τὴν κατέπευ πριν ἢ προφθάσων νὰ τὴν πάρουν ἀπὸ τοὺς δουχάς

του! Ὁ λάφυρὸς τοῦ πτηνοῦ τούτου δύναται νὰ ἐκταθῆ τόσον, ὥστε νὰ καταπέη μίαν καλὴν ὄρνιθα χωρίς δυσκολίαν!

Εἰς τὴν Ἁγίαν Γραφὴν μνημονεύονται δύο ιδιότητες τοῦ Γεράνου 1) ἡ γαστρά φωνή του (Ἠσ. λή: 14.) καὶ 2) ἡ συνήθεια τοῦ ἀποδημεῖν. (Ἰερ. γ: 7.)

Φώκη καὶ ὁ καλὸς αὐτῆς φίλας.

Η ΦΩΚΗ.

Ἡ Φώκη, ἂν καὶ εἴη κυρίως ἐν τῇ θαλάσῳ καὶ κολυμᾷ δια τῆς βοήθειας πτερυγίων, δὲν εἶναι ὁμοῦς ἕθους, ἀλλ' ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν χερσαίων ζώων.

Ἐξημεροῦται δὲ εὐκόλως καὶ δεικνύει πολλὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸν κύριόν της.

Τὸ μῆκος τῆς φώκης εἶναι περίπου πέντε ποδῶν, τὸ δὲ δέριμα της καλύπτεται ὑπὸ τριχῶν μαλακῶν.

δακτυλίων, χρώματος κιτρινοσακτροῦ ἔχει δὲ κατὰ τὰ χεῖλη, ὡς ἡ γάτα, μακρὰς καὶ ἰσχυρὰς τρίχας. Τὸ ἔξωτερικὸν δὲς λειπεί ἐντελῶς, μικρὰ δὲ τις ὀπή εἰς τὰ πλάγια τοῦ κρανίου δεκνύσει τὸ μέρος οὗτο ἔπρπε νὰ ἦναι.

Ἡ Φώκη εὐρίσκειται κατὰ κοπαδία εἰς τὰς παγωμένας θαλάσσας καὶ εἶναι χρησιμωτάτη εἰς τὰς διαφοροὺς ἀνάγκας τῶν Ἑσκιμῶ, εἴτε ἀγρίων κατοικῶν τῶν μερῶν ἐκείνων διότι τὸ μὲν κρέας αὐτῆς μεταχειρίζονται ὡς τροφήν, μὲ τὸ πάχος φωτίζουν καὶ θερμαίνουν τὰς ἐκ πάγου καλύβας τῶν, μὲ τὸ δέρμα τῆς κατασκευάζουν ἐνδύματα, τὰ ὁποῖα τοὺς προφυλάττουν ἀπὸ τὸ δριμύ ψύχος τῶν μερῶν ἐκείνων, καὶ σκηνὰς διὰ τὸ θέρος τοὺς δὲ τένοντας, εἴτε τὰ κοινῶς λεγόμενα νεῦρα, μεταχειρίζονται διὰ κλωστής καὶ σχοινία ὥστε ἡ φώκη, ὡς βλέπετε, ἀναπληρῶνει τὴν ἔλλειψιν τῶν δένδρων, τοῦ βάμβακος καὶ τῶν ζώων, ἅτινα χρησιμεύουν πρὸς τροφήν καὶ ἐνδυμασίαν τοῦ ἀνθρώπου εἰς ἄλλα μέρη τῆς γῆς.

Ὅταν θέλῃ νὰ γεννήσῃ ἐξέρχεται εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἐκεῖ ἀνατρέφει τὰ νεογνά τῆς, ἕως οὗ εἶναι ἱκανὰ νὰ φροντίζωσι περὶ ἑαυτῶν μόνα τῶν.

Τὰς φώκας ἀλιεῦον διὰ τὸ πάχος τῶν, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει εἰς διαφοροὺς ἀνάγκας.

Εἰς τὴν Καλιφορνίαν ἀπέναντι τῆς πόλεως τοῦ ἁγίου Φραγκίσκου ὑπάρχουσι βράχοι τινὲς, οὗτοι ἐνδαιτυνῶνται ἀπειράριθμοι φώκαι σχεδὸν ἡμιμερωμένοι, καὶ οὗτοι οἱ ἄνθρωποι πηγαινέουσι καὶ διασκοιδαζέουσι μὲ αὐτὰς εἰς οὐδένα ὁμῶς ἐπιτρέπεται νὰ τὰς βλάψῃ ἢ τὰς ἐνοχλήσῃ.

Εἰς τὸν περίφημον Ζωολογικὸν κήπον τοῦ Λονδίνου ὑπάρχει δεξαμενὴ ἀρκετὰ εὐρεῖα, εἰς τὴν ὁποῖαν τρέφονται τρεῖς τέσσαρες φώκαι, αἱ ὁποῖαι εἶναι τόσοι ἡμερῶν, ὥστε ἅμα σφυρίζει ὁ φύλαξ ἐξέρχονται τοῦ ὕδατος καὶ πηγαινέουσι πρὸς αὐτὸν, ὁ δὲ καλῶς φύλαξ τὰς φιλοδοῦραι συζῆθαι διὰ τὴν ὑπακοήν τῶν μὲ φαρακία τινὰ, τὰ ὁποῖα φυλάττει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτου.

Ἡ εἰς τὴν προηγμένην σελίδα εἰκονογραφία παρῆσθ' ἑμῶν τῶν φωκῶν ἐκείνων φιλοφρονούσαν τὸν ἀγαπητὸν τῆς φύλακα μὲ δὴν φίλημα! Ἡ θεὰ αὕτη πρέπει νὰ φέρῃ εἰς τὸν νοῦν μας τὴν κατάστασιν ἐκείνην τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν Παράδεισον, καθ' ἣν ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὐὰ πρὶν παρακούσωσι τὴν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ ἔζων ζωὴν ἁγίαν ἀγαπῶντες ἀλλήλους καὶ ἀγαπώμενοι καὶ ὑπακούοντες ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα κτίσματα τοῦ Θεοῦ, καὶ πρέπει νὰ μᾶς κάμῃ νὰ προσευχόμεθα εἰς τὸν Θεόν, νὰ ταχύνη τὴν ἔλευσιν τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου θὰ παύσῃ ἡ ἔχθρα καὶ οἱ

πόλεμοι ὄχι μόνον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν ἀλόγων ζώων, καὶ καθ' ἣν ὁ λέων καὶ ὁ βοῦς καὶ ἡ τίγρις καὶ τὸ πρόβατον καὶ ἡ ἐχιδόνα καὶ τὸ μικρὸν παιδίον θὰ παύσων ἀγαπώμενα καὶ βοηθούντα τὸ ἓν τὸ ἄλλο.

ΔΕΝΔΡΟΝ ΚΑΛΟΝ.

Τὰ δένδρα εἶναι ὠραῖα ἀντικείμενα. Ἐάν ποτὲ δὲν ἔχομεν ἴδει τὰ δημιουργήματα ταῦτα, ἠθέλωμεν ἐμπλησθῆ με θαύμασι εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν ὄψιν. Ἡ ψηλὴ δρὺς ἢ κέδρος εἶναι μεγαλοπρεπέστατον θέαμα. Ἰσταται στερεῶς διὰ τῆς ἰσχύος αὐτῆς, ὑψώνει τὴν κεφαλὴν τῆς εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ τοὺς κλάδους αὐτῆς ἐξαπλύνει κύκλῳ, καὶ ὅταν θάλλῃ παρέχει σκέπη καὶ εὐχάριστον σκιάν εἰς τὸν κεραιόμενον βυσιτόρον, ἀσφαλῆ δὲ κατοικίαν εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. Τὰ δένδρα εἶναι ὠραιότατα κοσμήματα διὰ κήπου καὶ πλατείας. Ἡ Ἐδέμ αὕτη, χωρὶς δένδρων, θὰ ἦτο ἐστρημένη τῆς δόξης τῆς. Ἀλλὰ δένδρον φορτωμένον μὲ θρηπτικὸν καρπὸν εἶναι θέαμα εἰς ὠραιότερον καὶ ἐλκυστικώτερον τῶν δένδρων τοῦ δάσους. Δένδρον κλίνον ὑπὸ τὸ βάρος πολυτίμου καρποῦ εἶναι τερπνὴ θέα εἰς τὸν παρατηρητικὸν νοῦν.

Ἡ μεταξὺ φυσικῶν καὶ πνευματικῶν πραγμάτων ἀναλογία εἶναι θαυμασία. Οἱ ἱεροὶ συγγραφεῖς πολλὰκις μεταχειρίζονται αὐτὴν, διὰ νὰ παραστήσωσι ζωηρότερον σπουδαίας τινὲς ἀληθείας. Οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ πλουτίζονται καὶ καλλωπίζονται διὰ τῆς χρήσεως ἐντυπωτικῶν ἐμβλημάτων. Τὰς εἰκόνας τοῦ σχεδὸν πάντα ἐλάβανεν ἀπὸ φυσικῶν ἀντικείμενα.

Μεταξὺ δένδρων καρποφόρων ἢ ἀμπελος πολλὰκις ἀναφέρεται εἰς τὰς Ἁγίας Γραφάς, διότι εὐρίσκειται πανταχοῦ, καὶ ὅταν φέρῃ ὠραίας σταφυλάς, ὁμοίως μὲ τὰς τῆς φάραγγος Ἐσχόλ, εἶναι πολὺ εὐχάριστον θέαμα. Πρὸς παράστασιν τῆς ζωτικῆς ἐνώσεως τῶν πιστῶν μεθ' ἑαυτοῦ, ὁ Κύριος ἡμῶν μεταχειρίζεται τὴν ἔνωσιν τῶν κλημάτων μετὰ τὴν ἀμπελον. Ἐκεῖνος εἶναι ἡ ἀμπελος, αὐτοὶ τὰ κλήματα, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνώσεως ταύτης εἶναι ἡ καρποφορία. «Καθὼς τὸ κλημα δὲν δύναται νὰ φέρῃ καρπὸν ἄφ' ἑαυτοῦ, ἐάν δὲν μείνῃ ἐν τῇ ἀμπελῷ, οὕτως οὐδὲ οἱ πιστοὶ, ἐάν δὲν μείνωσιν ἐν τῷ Χριστῷ. Ὁ δὲ ἰσχυρότατος λόγος, δι' ὃν ἐπιθυμοῦσι νὰ φέρωσι καρπὸν πολὺν, εἶναι διότι ἐν τούτῳ δοξάζεται ὁ Πατήρ τῶν ὀν οὐρανοῦς.

(Ἐκ τοῦ Ἀστέρου τῆς Ἀνατολῆς.)

Λ Ο Ν Δ Ι Ν Ο Ν .

Τὸ Λονδῖνον, ἡ μητρόπολις τῆς Μεγάλης Βρετανίας, εἶναι ἡ μεγίστη πόλις τοῦ κόσμου, περιέχουσα περὶ τὰ τρία καὶ ἡμισυ ἑκατομμύρια ψυχῶν, ἦτοι δύο καὶ ἡμίσειαν φορές περισσοτέρας ὅλου τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Λονδῖνον ὑπερῖχει τῶν ἄλλων πόλεων τοῦ κόσμου ὄχι μόνον κατὰ τὸν πληθυσμὸν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα πράγματα.

Τὸ Βουλευτήριον λ. χ., ὅπερ εἶναι ἐν τῶν ἀριστάτων κτιρίων τοῦ κόσμου.

Τὸ κρυστάλλινον καλάτιον, τὸ ὁποῖον ἐκτίσθη τὸ 1851, ὅτε ἐγένετο ἡ παγκόσμιος ἐκθεσις, καὶ ἔκτοτε χρησιμεύει ὡς τόπος ἐκθέσεως καὶ ἀναψυχῆς, ἔχον ἐκτεταμένους καὶ ὠραίους κήπους καὶ διάφορους ἐπιστημονικὰς καὶ ἱστορικὰς συλλογὰς.

Τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον, τὸ μέγιστον καὶ πλουσιώτατον ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκονται ἐπιστημονικὰς διατεταγμένα τὰ κομποίικιλα προϊόντα τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, τῆς φυσικῆς ἱστορίας κλπ. Ἐκεῖ ὑπάρχουσι κατατεθειμένα καὶ τὰ ἀνάγλυφα, τὰ ὁποῖα ὁ λόρδος Ἐλγιν ἀφῆρσεν ἀπὸ τὸν Παρθενῶνα τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ Ζωολογικὸς κήπος, ὁ μέγιστος καὶ κάλλιστος ἐν τῷ κόσμῳ, περιέχων τὰ πλεῖστα τῶν γνωστῶν θηρίων, ἀγρίων ζώων, πτηνῶν, ἕρπετων, ἰχθύων κλ. κλ.

Πρὸς εὐχαρίστησιν ἅμα καὶ διδασκαλίαν τῶν ἀναγνώστων ἡμῶν, θέλομεν παραθέσει ἐνταῦθα στατιστικὰς τινὰς πληροφορίας, ἀναφερομένας εἰς τὴν ἀπέραντον ἐκείνην πόλιν.

Εἰς τὸ Λονδῖνον ὑπάρχουσι

Χειρουργοὶ 1,500, κλινιατροὶ 4,500, τὸ ἕλον 600, ἦτοι εἰς ἰατροὺς εἰς 5 χιλιάδας ἀνθρώπων.

Ὁδοντοῖατροὶ 450—ὀφθαλμοῖατροὶ 3—ὄντοῖατροὶ 5.

Καθ' ἑλιν τὴν πόλιν ὑπάρχουσι χίλια φαρμακεία, 200 ἐργαστάσια φαρμάκων, καὶ τινὰ ἄλλα μικρὰ φαρμακεμπορεία.

Νομικῆ. Ὁ κλάδος οὗτος περιλαμβάνει 2,400 δικηγόρους πάσης τάξεως καὶ 4 χιλιάδας συμβολαιογράφους.

Ζωγράφους τὸ Λονδῖνον ἔχει 500—Γλύπτας 140—Φωτογράφους 350, καὶ ξυλογράφους 170.

Διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισαι ὑπάρχουσι ἐν ὄλῳ 1200—καθηγηταὶ καὶ διδασκαλοὶ ξένων ἢ νεκρῶν γλωσσῶν 100—κλειδοκυμβάλων 280—αὐλῶν 10—κιθαρῶν 3—Ἀρχιτέκτονες 240—Μηχανικοὶ 520—Φρενολόγοι 3!

Γνώμη Γλάστωνος περὶ τῆς Κυριακῆς.

Ὁ διάσημος ἄγγλος πολιτικὸς ἀνὴρ καὶ φιλόλογος Γλάστων παρακλήθει νὰ εἶπῃ ὀλίγας λέξεις πρὸ τῆς ἀπονομῆς βραβείου τινὸς εἰς διαγωνισμὸν τινα «περὶ τῶν κοινωνικῶν καὶ ἐθνικῶν εὐεργετημάτων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς τήρησεως τῆς Κυριακῆς,» ὡμίλησεν ὡς ἐφεξῆς· «Πιστεύω ἐγὼ αὐτὸς εἰς τὴν ἀυθεντικότητα τῆς Κυριακῆς ὡς θείας διατάξεως, ἐπιθυμῶ, φυσικὰ, καὶ ἄλλοι ν' ἀναγνωρίσωσι τὴν ἀυθεντικότητα ταύτην. Ἀλλὰ πρὸ πάντων καὶ κατ' ἐξοχὴν χρεωστῶ νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἐν τῷ μακρῷ καὶ κοπιῶδει βίῳ μου ἔχω δοκιμάσει τὰ εὐεργετήματα αὐτῆς ἐπὶ τε τὴν διάνοιαν καὶ τὸ σῶμά μου. Πρὸς τὸ καλὸν δὲ τῆς ἐργατικῆς τάξεως τῆς πατρίδος μας ἐπιθυμῶ καὶ εὐχομαι ὥστε ἡ τήρησις τῆς ἡμέρας ταύτης νὰ γείνη κοινοτέρα καὶ σεβαστοτέρα καρ' ὅτι ὑπῆρξε μέχρι σήμερον.»

Τοὺς λόγους τούτους τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρὸς τῆς Ἀγγλίας θέσατε, μικροὶ μου φίλοι, εἰς τὴν καρδίαν σας καὶ ὑπακούσατε εἰς τὴν συμβουλὴν του, ἐὰν θέλετε καὶ σεῖς νὰ ἀπολαύσητε ἐν τῇ ζωῇ σας τὰ εὐεργετικὰ πλεονεκτήματα τῆς Κυριακῆς ἡμέρας εἰς τὴν διάνοιαν καὶ τὸ σῶμά σας. «Ἐνθυμῶ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου ἵνα ἀγιάξῃς αὐτήν.» Ἐξ ἡμέρας ἐργάζου καὶ κάμνε ὅλα τὰ ἔργα σου, ἡ δὲ ἑβδόμη εἶναι Σάββατον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Εἰς αὐτὴν δὲν θέλεις κάμει κανὲν ἔργον, οὔτε σὺ, οὔτε ὁ δούλος σου, οὔτε ἡ δούλη σου, οὔτε τὸ κτήνός σου, οὔτε ὁ ξένος ὁ ἐντός τῶν πυλῶν σου· διότι εἰς ἑξ ἡμέρας ἔκαμεν ὁ Κύριος τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, τὴν δὲ ἑβδόμην κατέπαυσε· διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου καὶ ἡγίασεν αὐτήν. Ὡ (Ἐξοδ. κ': 8—12.)

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ.

1. Ἡ 'Ρέα μ' ἔχει στέμμα της καὶ ζώνην τοῦ ὁ 'Αρης ἢ Ἄφροδίτη κόλπον της καὶ μέσση της ἢ Χάρις.
2. Ματαίως δὲν συνέγραφα, καὶ θμως' ἐν τῷ ἄμα προδίδομαι ὡς ματαίως ἂν ἔν με λείψη γράμμα.
3. Τί συλλογίζεσαι; ἐγὼ σὲ ἄγω καὶ σὲ φέρω ἂν μὲ κατατομήσωσιν, ἐν πρόσταγμα προφέρω.
4. Διπλοὺν εἰς τὸ σκότος, μονὴν εἰς τὸ φῶς, σ' τὸ στρώμά σου εἶμαι, σ' τὴν κλίνην σου ποσῶς.
5. Εἰς ὄντινα ἐπιβλήθῃ στανάζει καὶ θρηγεῖ ἀρχίζω φῶς ἀπὸ π. καὶ τελευτῶ εἰς η. Α. Α.

ΟΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΛΟΡΑΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ.

Ἄν ὑψηλὴ διάνοια τὰ πάντα διατάττει,
Δικαιοσύνη εἰς τὴν γῆν πῶς σταθμὴν δὲν φυλάττει;
Πῶς ἢ κακία εὐτυχεῖ, τιμᾶται καὶ κομψαίει;
Πῶς ἀδοξος καὶ δυστυχῆς ἢ ἀρετῆ στενάζει;
Εἰς δύο κόσμους διαίρει τὸ πᾶν ὃ ἔχων φρένα
Εἰς ἄπειρον, αἰώνιον, ἀάρατον τὸν ἔνα
Κ εἰς ἄλλον, μικρὸν, πρόσκαιρον, ἀλλὰ πρὸς γνῶσιν ὕψων
Ὁ ἄνθρωπος παρέλας τὸν ἔνδον κ' ἔξω πλοῦτον,
Τὰς ἀράτους, ὁρατὰς ἐντὸς κ' ἔκτος αἰσθήσεως,
Τὰς δύο τῆς οὐσίας τοῦ ἀντικειμένου φύσεως.
Ἡ φυγικὴ καὶ αἴλιος εἰς τοὺς χυδαίους μόνον
Ἄποστερεῖται βαθμηδὸν τὸν νοερόν της τόνον.
'Ἄλλ' εἰς ἐμὲ φωτοβολαί ὡς ἄστρον χωρὶς δύον,
'Ἄλλ' εἰς ἐμὲ ὡς κάτοπτον ἀντανακλῆ τὴν κείον.
'Ἄλλὰ περιφερμένοιον τὸ βλέμμα τοῦ νοεῦ μου;
'Ἐντὸς κ' ἔκτος τοῦ κόσμου,
Σαρὰν ἐφύλαξε αἰτιῶν καὶ ἀποτελεσμάτων,
Τὸ ἄφθαρτον εἰς τὴν φθορὰν τῶν δημιουργημάτων,
Τὴν ἔντεχον ἀπλότητα ὑπὸ τὸ σύνθετόν των,
Τὴν κερουμένην τάξιν των ὑπὸ τὸ ἀτακτόν των.
Μίαν καὶ μόνην κληθῆναι εἰς ὅλας τὰς κινήσεις,
Μίαν καὶ μόνην θέλησιν εἰς ὅλας τὰς θέλησεις.
'Ὅραν τὸ πᾶν ὡς ἄνθρωπος ἀπευθύνει τὸ σκότος,
Ὁδὸ τοῦτο, λέγω, γέννημα τυφλοῦ συμβεβηκότος
'Ἄλλ' ἔντεχνος ἀπόρροια πνευματικῆς αἰτίας,
Μεγάλ' οἰκία τοῦ Θεοῦ καὶ σκέπη της οἰκίας
'Ἡμεῖς; ἔσμεν οἱ ἄνθρωποι, καὶ μόνοι νομοδότης
'Ἡ μία καὶ πανάγαθος καὶ πάνσοφος θεότης.
Π. ΣΥΓΓΕΣΣ.

Ἐπειδὴ ἔνεκα λόγων σπουδαίων ὁ Συντάκτης
δὲ ἀπουσίαση κατὰ τοῦ μῆνα Μαΐου καὶ Ἰουνίου,

αἱ λύσεις τῶν αἰνιγμάτων καὶ προβλημάτων τῶν
μηνῶν Μαΐου καὶ Ἰουνίου, τῶν ὁποίων τὰ φύλλα
διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐτυπώθησαν πρὸ τοῦ ἠρισμέ-
νου κομποῦ, θὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τὸ φύλλον τοῦ
'Ιουλίου.

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Τίνες λόγοι λέγονται δεῖ εἶναι γλυκότεροι τῆς κρηθρίας τοῦ μέλητος;
2. Τί εἶναι ἐκείνο, τὸ ὁποῖον καταδιώκει τοὺς ἀμαρτωλοὺς;
3. Τί εἶναι αἱ θυσίαι τῶν ἀσεβῶν, εἰς τὸν Κύριον;

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Πρὸς τοὺς μικροὺς συνδρομητὰς τῆς 'Ἐφημ.
τῶν Παίδων.

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐκ διαφόρων μερῶν ἐπανελημμένως κα
θερμῶς μᾶς ἔγραψαν ἐκφράζοντες τὴν ἐπιθυμίαν των νὰ δη-
μοσιεύητε ἢ 'Ἐφ. τῶν Παίδων δις τοῦ μηνός, καὶ ἐπειδὴ καὶ
αὐτῶν τὴν ἐπιθυμίαν θέλομεν νὰ πληρώσωμεν καὶ τὴν ἡμε-
τέραν εὐχὴν νὰ πραγματοποιήσωμεν καθιστώντες συγχωτέραν
τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ φύλου τούτου τῶν παίδων εἰς τὰς εἰσὶας
των, διὰ τοῦτο ἀδοιοποιούμεν πάντας τοὺς μικροὺς ἡμῶν φι-
λους, διότι πάντες, πιστεύομεν, θέλουσιν νὰ λαμβάνουν τὴν 'Ἐφ.
τῶν Παίδων κατὰ δεκαπενθημερίαν ἀντὶ ἀπᾶς τοῦ μηνός, εἰ
εἴμεθα πρόθυμοι νὰ πρᾶξωμεν τοῦτο εὐθὺς ἀφοῦ προστεθῶ-
σι 1500 τοῦλάχιστον συνδρομηταὶ εἰς τοὺς ἡδὴ ὑπάρχοντας,
ὅπως δὲ αὐτῶν καλυφθῶσι τὰ ἐκ τῆς νέας ἐκτυπώσεως ἔξοδα.

Ἡ τιμὴ τῆς 'Ἐφημερίδος θέλει φησικὰ διπλασιασθῆ. Ἄν
οἱ ἐνδιαφερόμενοι, καὶ ἔχομεν δείγματα πολλὰ παθόντα ἡμᾶς
νὰ πιστεύωμεν, εἴτι ὅλοι οἱ συνδρομηταὶ μᾶς ἐνδιαφέρονται
εἰς τὴν μεγαλύτεραν διδασίαν τῆς 'Ἐφ. τῶν Παίδων, καταβά-
λουν ὀλίγην περισσότεραν προσπάθειαν, ὁ ἀριθμὸς τῶν 1500
ἔλων συνδρομητῶν ἐνκόλως θὰ συμπληρωθῆ καὶ ἀμφοτέρω
ἐκείνοι τε καὶ ἡμεῖς θὰ ἔχημεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ βλέπωμε-
θα καὶ συντελεγώμεθα συγχωτέρον, πρὸς ἀλλήλους μετὰ πολ-
λῆς, ὡς πιστεύομεν, τῆς εὐχαριστήσεως καὶ ἀφελείας.

Ἰδῶς παρακαλοῦμεν καὶ ἐπιζήσομεν ἐκ τῶν προσπαθειῶν
τῶν εἰς τὰς μεγάλας πόλεις φιλων μας, ἐκ τῶν ὁποίων ἔχο-
μεν λάβει καὶ τὰς θερμότερας παραλήσεις περὶ τῆς συγχωτέ-
ρας ἐκδόσεως τῆς 'Ἐφ. τῶν Παίδων. Ὀλίγη περισσότερα δρα-
στηριότης λ. χ. ἀπὸ μέρους τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει φιλων
μας δύναται νὰ προσθήσῃ εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐκεί συνδρο-
μητῶν μας 500 τοῦλάχιστον νέους, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς μὲ
τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος.

Καὶ καλὴν συνιστοῦμεν τὴν κατὰ τόπους οὐσάσεις μικρῶν
συνδρόμων ἐκ 5, 10, 15, κλ. συνδρομητῶν, ἡθέλωμεν μάλιστα
προτείνω νὰ ὀνομασθῶσιν οἱ τοιοῦτοι σύνδρομοι μὲ τὸ ὄνομα,
τοῦ τόπου, ὅπου οἱ συνδρομηταὶ κατοικοῦν. Ὁξέτω λ. χ. οἱ ἐν
Σπάρτῃ, Σπαρτιατικῶς, σύνδρομοι, οἱ ἐν Τριπόλει, Τριπολιτικῶς,
οἱ ἐν Ναυπλίῳ, Ναυπλιωτικῶς, κτλ.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐνκόλως θὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ἐπι-
θυμητόν δι' ὅλους ἡμᾶς ἀποτέλεσμα.